

[Finansministeren.]

grundværdi gik ned under den grundværdi, der ved den 10. almindelige vurdering fastsættes som ejendommens grundbeløb; denne grundværdi indgår jo nemlig også som et led i beregningen af den fikserede grundstigning. Det er derfor i § 8, stk. 6, foreslået, at der i sådanne tilfælde skal ske et tilsvarende nedslag i den fikserede grundstigning.

Det nugældende tillæg til grundbeløbet på normalt 10 pct. af grundværdien er ikke medtaget i lovforslaget. Til gengæld skal efter forslaget afgiften 4 pct. årlig kun beregnes af $\frac{4}{5}$ af grundværdistigningen. Med hensyn til det andet af de nugældende grundbeløbstillæg, nemlig tillægget for almindelig konjunkturstigning, bemærkes, at dette, for så vidt angår værdistigning efter den 10. almindelige vurdering, efter forslaget skal beregnes på grundlag af grundværdiansættelserne ved denne vurdering. Dette er en konsekvens af forslaget om, at grundværdiansættelserne ved 10. almindelige vurdering skal benyttes som grundbeløb ved udmålingen af fremtidig grundværdistigning.

Endvidere skal nævnes, at den ret, som efter det i 1948—49 fremsatte lovforslag skulle tilkomme køber og sælger af fast ejendom til efter salget at forlange regulering af købesummen, ved § 15 i nærværende lovforslag begrænses til de tilfælde, hvor der på det tidspunkt, da vederlaget fastsættes, ikke foreligger selvstændig beregning af afgiftspligtig grundstigning for den solgte ejendom. I forbindelse hermed foreslås der i § 13 tillagt den ejer, der påtænker at sælge sin ejendom, ret til på et hvilket som helst tidspunkt at forlange den afgiftspligtige grundstigning for ejendommen ført à jour gennem foretagelse af en ny ansættelse af ejendommens grundværdi. Hvis ejeren påtænker at sælge parceller fra sin ejendom, skal han efter samme paragraf på et hvilket som helst tidspunkt kunne forlange særskilt ansættelse af grundværdien for disse parceller med tilhørende grundbeløbsfordeling og beregning af afgiftspligtig grundstigning særskilt for hver af parcellerne, forudsat at de almindelige betingelser for selvstændig vurdering af parcellerne er opfyldt. Er disse betingelser ikke opfyldt, kan ejeren, når det pågældende areal er opmålt af en landinspektør, i henhold til § 15, stk. 5, fra vurderingsrådet få en uforbindende udtalelse om den nuværende grundværdi efter fradrag for forbedringer, hvilket kan være af betydning for parterne ved fastsættelsen af vederlaget.

Med hensyn til lovforslagets § 19, der indeholder regler for fritagelse for grundstigningsskyld, skal opmærksomheden særligt henle-

des på bestemmelserne i stk. 1 a, hvorefter ejeren af en- og tofamiliehuse, når han selv benytter den ene lejlighed, er fritaget for at betale grundstigningsskyld af de første 4 000 kr. af den værdistigning, der finder sted i hans egen ejertid.

Herudover indeholder forslaget også på andre punkter ændringer i forholdet til lovforslaget fra samlingen 1948—49. Det skyldes i ikke ringe grad, at man har bestræbt sig for at opnå forenkling af reglerne i så vidt omfang, som det er foreneligt med lovens formål.

Det vil være det høje tings medlemmer bekendt, at det i sidste samling fremsatte lovforslag ikke nåede at blive færdigbehandlet i landstinget, fordi der i det udvalg, som arbejdede med forslaget, rejstes en række problemer, som jeg fandt det sagligt urigtigt ikke at gå nærmere ind på. Landstingsudvalget påtog sig da også i nogen måde at arbejde udover selve rigsdagssamlingen, selvom det måske nok kan betegnes som et begrænset arbejde, der udførtes, uden at der heri ligger nogen nedsættende karakterisering af den indsats, der blev gjort. Jeg har betragtet det som en opgave i så vid udstrækning, som jeg har fundet det forsvarligt, at tage hensyn til de synspunkter af saglig natur, som blev fremsat også i dette høje ting og i udvalget. Lovforslaget, som det nu foreligger med de ændringer, det er undergået gennem udvalgsbehandlingen i folketinget, er udtryk får en imødekommenhed på de punkter af saglig natur, der er blevet ført frem.

Jeg udtaler håbet om, at lovforslaget derfor må få en let gang gennem det høje ting. På forhånd kan man vel godt fastslå den kendsgerning, at der måske har samlet sig en sådan politisk atmosfære omkring dette spørgsmål, at en enighed mellem partierne næppe er opnåelig og vel faktisk vil være uopnåelig omtrent uanset, hvor vidt man ville gå med indrømmelser. Nu er der givet indrømmelser i så vidt omfang, som det forekommer mig sagligt forsvarligt, og når det er tilfældet, og det høje ting har haft sin betydelige indflydelse på den udformning, lovforslaget har fået, tillader jeg mig at nære det håb, at lovforslaget, som jeg sagde, må få en let og hurtig gang igennem det høje ting.

Jeg skal tillade mig at henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og jeg tillader mig med disse ord at anbefale det til en hurtig og velvillig behandling.

Hans Hansen: Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme med nogen motivering